

Voorwoord

“We maken een boek!” De zin was uitgesproken en het was alsof het een toverspreuk betrof. Plots was er een vuurwerk aan fantastische ideeën, sprankels goed gevoel en vooral veel dromen voor en over onze kinderen.

We droomden van kinderen die opgroeien in een veilige en warme omgeving.

Thuis, maar ook op school. Van kinderen die zich niet alleen ‘goed voelen’, maar ook ‘goed’ kunnen voelen. Voelen moet je leren. Zoveel is zeker.

We droomden van heel veel kunstzinnige momenten. We noemden die momenten zelfs de saus over het leven zelf. We waren ervan overtuigd dat het eentje met veel saus mocht zijn voor onze kinderen. We droomden van een positief imago. Niet dat we het zo voor uiterlijkheden hadden, maar we wilden dat onze kinderen gezien en vooral gewaardeerd zouden worden.

Een warm huis, een warme thuis. Onze school blinkt hierin uit. Tal van mensen komen elke dag werken met eenzelfde missie: we maken er een fijne dag van voor onze kinderen. Hoe fijn is het als kind om te ervaren dat volwassenen om je geven, je belangrijk vinden, zich inzetten, zodat je het goed zou hebben.

Voelen, hoe doe je dat dan? We zijn ons ervan bewust dat je hele persoonsontwikkeling staat of valt bij het leren voelen. Wat zijn dat gevoelens? Welke naam hebben ze? Vele malen kan ik ze telkens anders ervaren. Hoe meer ons hoofd verbinding durft te zoeken met ons hart (onze buik?), hoe sterkere persoonlijkheden we worden. Personen in balans. En dat in onzekere tijden...

Kunst veredelt! We geloven er nog steeds in. Kunst leert ons leven. Kunst leert ons naar het leven, de anderen, de wereld te kijken en er zin aan te geven. Kunst komt binnen en gaat buiten. Indrukken uitdrukken.

Onze kinderen maken een boek. Een echt boek. Eentje dat gedrukt wordt en zo. Het krijgt zelfs een ISBN nummer. Stel je voor! We geven het graag cadeau aan iedereen die ons pad kruist. Misschien staat het wel te koop bij de betere boekhandel? Ons boek wordt een visitekaartje. Eentje om fier op te zijn.

Mijn grote dank gaat naar Ann Eerebout. Zij bracht het idee binnen op school.

Haar doorzettingsvermogen en groot geloof in gevoelens waren de voedingsbodem voor al dit moois.

Mijn bewondering gaat naar alle medewerkers die zich lieten enthousiasmeren.

Ze ondersteunden en faciliteerden alle activiteiten. Ze hielpen zelfs mee fondsen te verzamelen.

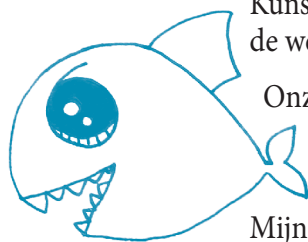
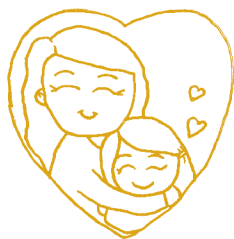
Mijn nederig kijken vol verwondering is voor alle kunstenaars, schrijvers, illustratoren en vele anderen die steeds op een frisse en inspirerende wijze de kinderen wisten te boeien en erin slaagden hen op te heffen en hun eigen grenzen te verleggen.

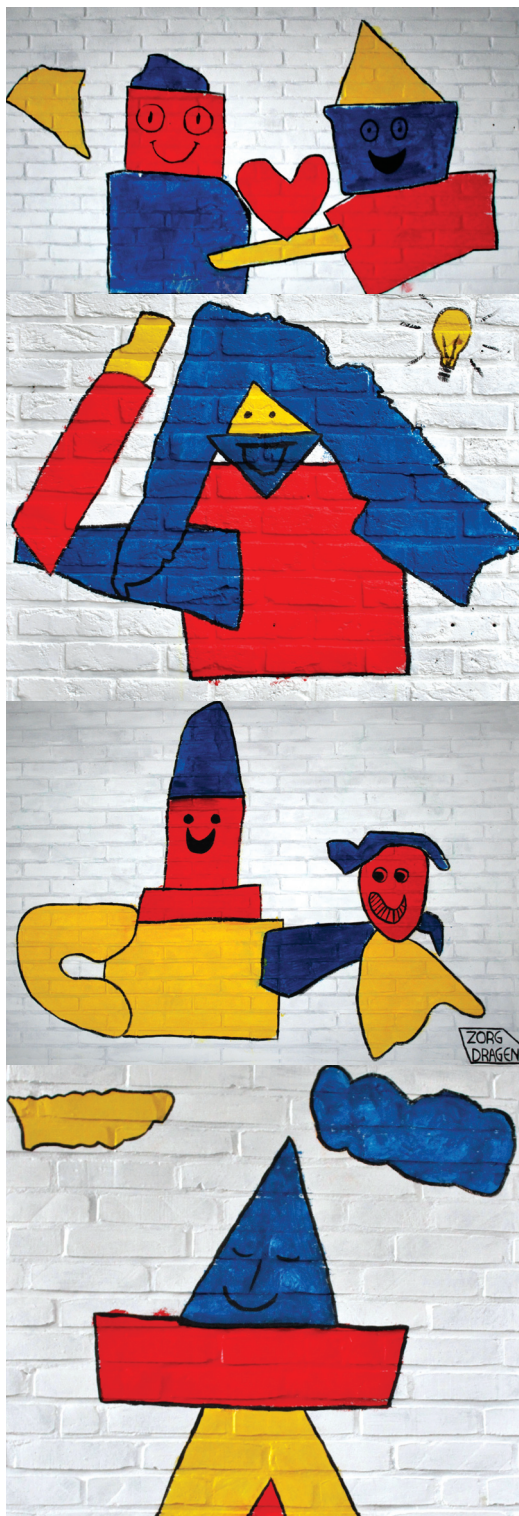
En voor al onze kinderen: 10 op 10 op jullie gevoelensrapport.

Doe zo voort en maak er een mooie wereld van!

Tamara Sinia

juni 2019





LIEF
ZIJN

PROBLEMEN
OPLOSSEN

ZORG
DRAGEN

RUSTIG
ZIJN

Inleiding

Onze school werkt al lange tijd contextueel. Een belangrijk aspect daarbij is dat we uitgaan van de positieve pedagogiek. We geloven dat een positieve benadering een betere en krachtigere hefboom kan zijn dan deficitdenken. Op de schoolgevel zijn dan ook de woorden 'persoonlijk' en 'positief' gekalkt.

We gaan altijd op zoek naar het gedrag dat we wel van kinderen en van elkaar verwachten. Vanuit die optiek zijn er op school enkele sterke kaders ontwikkeld. Zo werkten we enkele jaren geleden een talenbeleid uit dat de thuistaal (lees: de eigenheid) van kinderen en ouders een positieve plek geeft op school.

We formuleerden vijf positieve taalregels.

- 1 Gebruik alle talen mooi (geen kwetsende woorden).
- 2 Gebruik je thuistaal als verbinding (trapje) met een nieuwe taal.
- 3 Zorg ervoor dat je door jouw taalgebruik niemand uitsluit door over te schakelen op een gezamenlijke taal.
- 4 Wees fier op jezelf, je taal, je identiteit.
- 5 Wees nieuwsgierig, open en onbevangen naar anderen toe.

Later voegden we er de uitspraak 'de Nederlandse taal verbindt ons allemaal' aan toe.

We maakten kennis met de positieve pedagogie omschreven door Kees Van Overveldt (groepsplangedrag).

Ook in die benadering wordt uitgegaan van een planmatige en sterk positieve werking rond groepsdynamieken.

We leerden eruit dat je enerzijds de fasen van groepsvorming goed moet begeleiden en anderzijds een plan moet hebben voor de hele klasgroep, een specifiek plan voor een groep kinderen en ten slotte een sterk plan op klas- én schoolniveau voor de enkele kinderen die het heel moeilijk hebben.

We verdiepten ons in de specifieke aanpak en maatregelen voor een aantal problematieken. Zo legde Geert Tahon aan de hand van de vulkaan als metafoor uit hoe en wanneer je het best in een crisissituatie reageert.

Nadien gingen we een stap verder en stelden we met een kernteam voor de hele school vier kapstokregels op.

- 1 Ik ben lief!**
- 2 Ik los problemen goed op.**
- 3 Ik draag zorg voor alles om me heen.**
- 4 Ik kan rustig zijn**

Die regels zijn helder, complementair en volledig.

Ze kunnen voor elke leeftijd vertaald worden naar de dagelijkse werking.

We maakten afspraken over leerinhouden betreffende emotionele ontwikkeling. De ontwikkelings- en leerlijn met betrekking tot gevoelens geeft de leerkrachten richting aan hun eigen werking. Daarbij vinden we het belangrijk dat onze kinderen over een ruime gevoelswoordenschat beschikken.

De kinderen van het derde leerjaar werkten samen met MUZ-E en maakten de kapstokregels op onze speelplaats zichtbaar. Dit boek breidt daarop verder. Gevoelens beleven, herkennen en erover leren staat centraal.

We kozen ervoor om dit via muzische en kunstzinnige weg te doen. Tal van kunstenaars, schrijvers, illustratoren en andere kunstzinnige organisaties werkten samen met onze kinderen en leerkrachten.

Zij hielpen de kinderen op die manier zicht te krijgen op hun eigen gevoelens en die van anderen.